

flere og flere Lægeautoriteter, som begynde at vakle, og som navnlig i høj Grad blive vaklende over for Hensigtsmæssigheden og Formaalstjenligheden af den nuværende Ordning af Visitationen. Og naar man læser deres Begrundelse, synes jeg, at det bliver let at forstaa; saa bliver man ogsaa selv vaklende; om man end tidligere har været nok saa meget inde paa den Tankegang, at det ikke var noget at gøre ved den Sag. Først og fremmest maa man endelig huske paa, at det er jo altid en forsvindende Del af de prostituerede, som blive indskrevne; den hemmelige Prostitution er jo langt den største; den er saadan noget som $\frac{2}{3}$, $\frac{9}{10}$, $\frac{11}{12}$ og $\frac{14}{15}$ af hele Prostitutionen rundt omkring i Europa. Og dernæst maa man selvfølgelig stille sig det Spørgsmaal: Om denne hemmelige Prostitution, som vel ofte ved Straffebestemmelser og Trusler om Straffebestemmelser og tvungne Visitation bestemmes til at afholde sig fra at melde sig frivillig, ikke derved bevirker megen Skade i saa Henseende; thi hvor meget udbredes ikke Smitten derved, hvor mange var der ikke, som maaske vilde melde sig frivilligt, hvis der var truffet filantropiske og værnende Foranstaltninger i den Retning, saaledes at deres Anmeldelse af Sygdommen kunde holdes hemmelig, og der kunde staffles dem Sygehjælp og Ruk og Pleje gratis, hvis de ikke havde Raad til at betale det. Det er ikke let at afgøre, om ikke den Omstændighed, at mange holdes tilbage under de nu bestaaende Forhold, i Virkeligheden gør større Skade, end der gøres Gavn ved den tvungne Visitation af dem, som ere indskrevne; det er et Spørgsmaal, som fortjener nøjere Overvejelse.

Og hvad nu denne stadige Visitation, 1—2 Gange om Ugen, af de indskrevne, angaar, er det dog en Rendsgerning, at flere og flere Læger virkelig tvivle om, at disse Foranstaltninger ere til nogen synderlig Garanti. I ethvert Tilfælde er der flere og flere — efterhaanden som man lærer den omtalte Sygdom og dens farligste Former nærmere at kende — der gøre gældende, at skulde der være Tale om en virkelig betryggende Garanti, skulde man have disse Patienter isolerede til Observation i 2 à 3 Uger, i Stedet for 2 à 3 Maaned, eller maaske endnu længere, der kan vistnok ikke være Tale om, at man kan saa Lov til at stride mere energisk og barmhjertighedsløst ind, om jeg saa maa sige, over for de hemmelige prostituerede — i alt Fald ikke i nogen synderlig højere Grad; der vilde rejse sig derimod fra de mest forskellige Sider og mest forskellige Stand-

punkter stor Forbitrelse og stor Modstand. Og det er vistnok ogsaa tvivlsomt, hvorvidt der kan ske større Forandringer i Retning af et mere udstrakt og mere energisk gennemført Tilsyn med de indskrevne.

Under saadanne Forhold bliver det dog altid et Spørgsmaal, som fortjener Overvejelse, om man ikke skulde underkaste Sagen en ny Drøftelse og se, om der ikke skulde kunne ske nogen Forandring, som kunde imødefkomme den Opposition, som er imod de bestaaende Forhold, uden i mindste Maade derfor at stade de sanitære og hygiejniske Forhold. Viser det sig saa, at det er, som den højtærede Justitsminister mente, at saa at sige alle de lægevidenskabelige Autoriteter — hos os i alt Fald — ere bestemt imod en delvis eller hel Opgivelse af den tvungne Visitation, nuvel, saa er der i alt Fald naaet det, at der kommer større Klarhed i Forholdene, og mange ville derved blive tilfredsstillede, bl. a. antager jeg, at dette høje Ting vil være det. Vi ere jo ganske vist inde paa at sætte sanitære og hygiejniske Hensyn i første Linie paa dette Punkt og at høre os først og fremmest for videnskabelige Resultater fremfor for Stemninger og Følelser, og vi vide jo ogsaa meget godt, at Staten vel har humanitætskrav at fuldbyrde, men at de specifikke kristelige Krav ikke kunne komme i første Linie for den.

Men selv om vi komme til et saadant Resultat fra Lægernes Side — hvad jeg dog ikke mener at være saa sikker paa som den højtærede Justitsminister, navnlig naar man ikke blot vil holde sig til Sundhedskollegiet, men ogsaa vil tage Hensyn til andre Læger — selv om man altsaa kom til et saadant Resultat, kunde der dog maaske være adskillige Ting at rette i Løbet af 10de April 1874, som dog vist gaar meget vidt, saa vidt mig bekendt, videre end nogen anden Lov i Europa om den Sag. Jeg stal i saa Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at den norske Professor Geh, nuværende Rigsadvokat, en fremragende Autoritet, har fremsat et Forslag, som de norske Læger have erklæret sig tilfredse med (Justitsministeren [Melleman]: Nej), saa vidt mig bekendt i alt Fald mange af dem, og som en stor Del af de Mænd, der modarbejde den regulerede Prostitution, ogsaa have erklæret sig tilfredse med. Den af haant foreslaaede Ordning ophæver delvis den tvungne Visitation og ophæver meget af det, som i og for sig giver Anledning til Anstød og Forargelse i den offentlige moralske Mening. Det var dog muligt, at vi herhjemme kunde komme til at samle os om et lignende Forslag som det, der er